

PAKKAUSSELOSTE
Rapidexon vet 2 mg/ml, injektioneste

1. MYYNTILUVAN HALTIJAN NIMI JA OSOITE SEKÄ ERÄN VAPAUTTAMISESTA VASTAAVAN VALMISTAJAN NIMI JA OSOITE EUROOPAN TALOUSALUEELLA, JOS ERI

Eurovet Animal Health B.V., Handelsweg 25, 5531 AE Bladel, Alankomaat

Paikallinen edustaja:

FaunaPharma Oy, PL 12, 02211 Espoo / Esbo, Suomi / Finland

2. ELÄINLÄÄKEVALMISTEEN NIMI

Rapidexon vet 2 mg/ml, injektioneste, liuos hevonen, nauta, sika, kissa ja koira
Deksametasoni

3. VAIKUTTAVAT JA MUUT AINEET

1 ml valmistetta sisältää:

Vaikuttava aine:

Deksametasoni (deksametoninatriumfosfaattina) 2,0 mg

Apuaineet:

Bentsyylialkoholi, (E1519) 15,0 mg
natriumkloridi,
natriumsitraattidihydraatti (E331),
sitruunahappomonohydraatti,
natriumhydroksidi,
injektionesteisiin käytettävä vesi

Kirkas väritön liuos, lähes hiukkaseton.

4. KÄYTTÖAIHEET

Hevonen, nauta, sika, koira ja kissa:

Tulehduksellisten tai allergisten tilojen hoitoon.

Naudoilla:

Primaarin ketoosin (asetonitauti) hoito.

Poikimisen käynnistys.

Hevosilla:

Niveltulehduksen, limapussintulehduksen tai jännetuppitulehduksen hoito

5. VASTA-AIHEET

Hätätilanteita lukuun ottamatta valmistetta ei tule antaa eläimille joilla on diabetes mellitus (sokeritauti), munuaisten vajaatoiminta, sydämen vajaatoiminta, lisämunuaiskuoren liikatoiminta (Cushingin tauti) tai osteoporoosi.

Ei saa käyttää virusinfektioiden vireemisessä (virusta erittävässä) vaiheessa tai systeemisissä (koko elimistön) sieni-infektioitapauksissa.

Ei saa käyttää eläimillä, joilla on mahasuolikanavan tai sarveiskalvon haavaumia tai demodikoosi.
Ei saa käyttää nivelensisäisesti, jos havaitaan merkkejä murtumasta, bakteeriperäisestä nivel tulehduksesta tai aseptisestä luukuoliosta (solukuolema).
Ei saa käyttää tapauksissa, joissa esiintyy yliherkkyyttä vaikuttavalle aineelle, kortikosteroideille tai valmisteen muille aineille.
Katso kohta 12.

6. HAITTAVAIKUTUKSET

Kortikosteroideilla tiedetään olevan monia haittavaikutuksia. Vaikka yksittäiset suuret annokset ovat yleensä hyvin siedettyjä, ne voivat aiheuttaa vakavia haittavaikutuksia pitkäaikaisessa käytössä ja käytettäessä kortikosteroidin suolamuotoja, joilla on pitkäaikainen vaikutus. Keskipitkässä ja pitkäaikaisessa käytössä annos tulisi siksi yleensä pitää niin pienenä kuin kliinisten oireiden hallitsemiseksi on mahdollista.

Steroidit itsessään voivat aiheuttaa hoidon aikana lisämunuaiskuoren liikatoimintaa (Cushingin tauti), johon liittyy merkittäviä rasva-, hiilihydraatti-, proteiini- ja mineraaliaineenvaihdunnan muutoksia. Seurauksena voi olla esimerkiksi ruumiin rasvan uudelleen jakautuminen, elopainon nousu, lihasheikkous ja lihaskato sekä osteoporoosi.

Hoidon aikana vaikuttavat annokset estävät hypotalamus-aivolisäke-lisämunuaisakselia. Hoidon lopettamisen jälkeen oireita aina lisämunuaisien vajaatoiminnasta lisämunuaisien kuorikerroksen surkastumiseen asti voi esiintyä ja tämän seurauksena eläimen kyky selviytyä stressaavista tilanteista voi olla riittämätön. Eläinlääkärin tulee siksi huomioida tavat, joilla voidaan vähentää hoidon lopettamisen jälkeen esiintyviä lisämunuaisien vajaatoiminnan aiheuttamia ongelmia.

Systeemisesti käytettynä kortikosteroidit voivat aiheuttaa lisääntyntä virtsaamistarvetta, janoa ja nälkää erityisesti hoidon alussa. Jotkut kortikosteroidit voivat aiheuttaa pitkäaikaisessa käytössä natriumin ja veden kertymistä ja pienentyntä kaliumpitoisuutta veressä. Systeemisesti käytettynä kortikosteroidit ovat aiheuttaneet kalsiumin kertymistä ihoon.

Kortikosteroidin käyttö voi viivästyttää haavan parantumista ja immunosuppressiiviset (immuunivastetta heikentävät) vaikutukset voivat heikentää vastustuskykyä infektioille tai pahentaa jo olemassa olevia infektoita. Bakteeri-infektiossa tarvitaan yleensä samanaikaisesti antibakteerista hoitoa. Virusinfektioissa kortikosteroidit voivat pahentaa tai nopeuttaa taudin kulkua.

Kortikosteroideilla hoidetuilla eläimillä on todettu mahasuolikanavan haavaumia. Kortikosteroidit voivat pahentaa haavaumia eläimillä, joille on annettu tulehduskipulääkkeitä ja eläimillä, joilla on selkäydinvamma.

Kortikosteroidit voivat aiheuttaa maksan suurentumista (hepatomegalia), seerumin maksaentsyymien kohoamista sekä lisätä akuutin haimatulehduksen vaaraa. Muita kortikosteroidien käyttöön liittyviä mahdollisia haittavaikutuksia ovat jälkeisten jääminen, kohtutulehdus, lisääntymiskyvyn heikentyminen, kaviokuume, maidonerityksen väheneminen ja muutokset veriarvoissa. Verensokeri voi nousta tilapäisesti.

Jos havaitset vakavia vaikutuksia tai joitakin muita sellaisia vaikutuksia, joita ei ole mainittu tässä selosteessa, ilmoita asiasta eläinlääkärillesi.

7. KOHDE-ELÄINLAJIT

Hevonen, nauta, sika, kissa ja koira.

8. ANNOTUS, ANTOREITIT JA ANTOTAVAT KOHDE-ELÄINLAJEITTAIN

Hevonen: suonensisäisesti, lihaksensisäisesti, nivelensisäisesti, limapussinsäisesti tai paikallisiinjektiona.

Nauta, sika, koira ja kissa: lihaksensisäisesti.

Tulehduksellisten tai allergisten tilojen hoitoon suositellaan seuraavia keskimääräisiä annoksia. Todellinen annos tulisi kuitenkin määrittellä oireiden vakavuuden ja esiintymisajan perusteella.

Eläinlaji	Annostus
Hevonen, nauta, sika	0,06 mg/kg elopainoa, vastaten 1,5 ml/50 kg
Koira, kissa	0,1 mg/kg elopainoa, vastaten 0,5 ml/10 kg

Primaarin ketoosin hoitoon naudalla

0,02–0,04 mg/kg elopainoa vastaten 5-10 ml lehmää kohden lihakseen annettuna injektiona suositellaan lehmän koosta ja oireiden kestosta riippuen. Pidettävä huoli että Channel Island roduille ei anneta yliannosta. Suurempia annoksia tarvitaan, jos oireet ovat jatkuneet jo jonkin aikaa tai jos hoidetaan uudelleen sairastuneita eläimiä.

Poikimisen käynnistämiseen.

0,04 mg/kg elopainoa vastaten 10 ml lehmää kohden yksittäisenä lihakseen annettuna injektiona kerran tiineyden 270 päivän jälkeen.

Poikiminen alkaa yleensä 48–72 tunnin sisällä.

Niveltulehduksen, limapussintulehduksen tai jännetuppitulehduksen hoito hevosella yhdellä nivelensisäisellä, limapussinsisäisellä tai paikallisinjektiolla

Annos 1-5 ml

Nämä annokset eivät ole tarkkoja; niitä voi pitää vain ohjeellisina. Ennen nivelensisäistä tai limapussinsisäistä injektioita tulisi vastaava nivelnestemäärä poistaa. Tarkka aseptiikka on välttämätön.

9. ANNOSTUSOHJEET

Pienien (alle 1 ml) annostilavuuksien antamiseen tulisi käyttää sopivalla asteikolla varustettua ruiskua riittävän annostarkkuuden varmistamiseksi.

10. VAROAIKA

Nauta teurastus: 8 vuorokautta
maito: 72 tuntia

Sika teurastus: 2 vuorokautta

Hevonen teurastus: 8 vuorokautta

Ei saa käyttää hevosille, joiden maitoa käytetään elintarvikkeeksi.

11. SÄILYTYSOLOSUHTEET

Ei lasten ulottuville eikä näkyville.

Ei saa säilyttää yli 25°C lämpötilassa. Ei saa jäätyä. Säilytä injektiopullo ulkopakkauksessa.

Ei saa käyttää viimeisen käyttöpäivän jälkeen joka on ilmoitettu etiketissä ja ulkopakkauksessa Käyt.viim. jälkeen. Eräänymispäivällä tarkoitetaan kuukauden viimeistä päivää.

Valmiste säilyy 28 päivää avaamisen jälkeen.

12. ERITYISVAROITUKSET

Eläimiä koskevat erityiset varotoimet

Käytettäessä valmistetta poikimisen käynnistämiseen naudalla, jälkeisten jäämisen esiintymistiheys voi olla korkea ja siitä mahdollisesti voi seurata kohtutulehdus ja/tai lisääntymiskyvyn heikentyminen. Eläinlääkärin tulee seurata eläimen vastetta pitkäaikaiseen hoitoon säännöllisin väliajoin. Kortikosteroidien käyttö hevosilla on tiedettävästi aiheuttanut laminiittia (kaviokuumetta). Siksi kortikosteroideilla hoidettavia hevosia on tarkkailtava usein hoidon aikana. Vaikuttavan aineen farmakologisten ominaisuuksien vuoksi on noudatettava varovaisuutta, kun valmistetta käytetään eläimille, joilla on heikentynyt vastustuskyky. Eläinryhmiä hoidettaessa käytä lääkkeenottokanyyliä välttääksesi tulpan liiallista puhkomista. Lääkkeenottokanyyliä käytettäessä tulppa lävistetään kanyylillä vain kerran. Ruisku voidaan täyttää tämän neulan kautta useamman kerran, mutta tulppa lävistetään vain kerran. Asetonitautitapauksia ja poikimisen käynnistämistä lukuun ottamatta kortikoidien käytön tavoitteena on pikemminkin kliinisten oireiden lievittäminen kuin paranemisen aikaansaaminen. Nivelensisäisen injektion jälkeen nivelen rasittamista tulisi vähentää kuukauden ajaksi ja niveltä ei tulisi leikata kahdeksaan viikkoon. Vain 25 ml pulloa tulee käyttää kissojen, koirien ja pienten porsaiden hoitoon, tulpan liiallisen puhkomisen ehkäisemiseksi.

Erityiset varotoimenpiteet, joita eläinlääkevalmistetta antavan henkilön on noudatettava

Injisoihtaessa valmistetta vahingossa itseensä, on käännyttävä välittömästi lääkärin puoleen ja näytettävä tälle pakkausselostetta tai myyntipäällystä.

Henkilöiden, jotka ovat yliherkkiä vaikuttavalle aineelle tai jollekin apuaineelle, tulee välttää kosketusta valmisteen kanssa.

Raskaana olevien naisten ei tulisi käsitellä valmistetta.

Käyttö tiineyden, laktaation tai muninnan aikana

Ei tule antaa tiineille eläimille, paitsi jos tarkoituksena on käynnistää poikiminen. Tiineyden varhaisessa vaiheessa käytön tiedetään aiheuttaneen sikiön epämuodostumia laboratorioeläimillä.

Käyttö tiineyden myöhäisessä vaiheessa voi aiheuttaa abortin tai liian aikaisen poikimisen märehitijöillä ja vaikutus voi olla samanlainen muissa eläinlajeissa.

Valmisteen käyttö lypsäville lehmille voi aiheuttaa maidontuotannon vähenemistä.

Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Koska yhteensopimattomuustutkimuksia ei ole tehty, tätä eläinlääkevalmistetta ei saa sekoittaa muiden eläinlääkevalmisteiden kanssa.

Tulehduskipulääkkeiden samanaikainen käyttö voi pahentaa mahasuolikanavan haavaumia.

Koska kortikosteroidit voivat heikentää immuunivastetta rokotteelle, deksametasonia ei tulisi käyttää samanaikaisesti rokotteiden kanssa eikä kahden viikon sisällä rokotuksen jälkeen.

Deksametasonin käyttö voi pienentää kaliumpitoisuutta ja siksi lisätä sydänglykosidien aiheuttaman myrkytyksen vaaraa. Kaliumpitoisuuden pienentymisen riski voi lisääntyä, jos deksametasonia käytetään yhdessä kaliumia hukkaavien nesteenoistolaäkkeiden kanssa.

Yhteiskäyttö antikolinesteraasien kanssa voi aiheuttaa lisääntyvää lihasheikkoutta potilailta, joilla on myastenia gravis.

Glukokortikoidit estävät insuliinin vaikutusta.

Yhteiskäyttö fenobarbitaalin, fenytoiinin ja rifampisiinin kanssa voi heikentää deksametasonin vaikutuksia.

Yliannostus

Yliannostus voi aiheuttaa uneliaisuutta ja letargiaa (pitkäkestoinen horrostila) hevosilla. Katso kohta 6 (Haittavaikutukset).

**13. ERITYISET VAROTOIMET KÄYTTÄMÄTTÖMÄN VALMISTEEN TAI
JÄTEMATERIAALIN HÄVITTÄMISEKSI**

Käyttämättä jäänyt valmiste toimitetaan hävitettäväksi apteekkiin tai ongelmajätelaitokselle.

14. PÄIVÄMÄÄRÄ, JOLLOIN PAKKAUSSELOSTE ON VIIMEKSI HYVÄKSYTTY

06.01.2014

15. MUUT TIEDOT

25/50/100 ml

Kaikkia pakkauskokoja ei välttämättä ole myynnissä.

BIPACKSEDEL

Rapidexon vet. 2 mg/ml injektionsvätska, lösning

1. NAMN PÅ OCH ADRESS TILL INNEHAVAREN AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING OCH NAMN PÅ OCH ADRESS TILL INNEHAVAREN AV TILLVERKNINGSTILLSTÅND SOM ANSVARAR FÖR FRISLÄPPANDE AV TILLVERKNINGSSATS, OM OLIKA

Eurovet Animal Health BV, Handelsweg 25, 5531 AE Bladel, Nederländerna

lokal representant:

FaunaPharma Oy, PB 12, 02211 Espoo / Esbo, Suomi / Finland

2. DET VETERINÄRMEDICINSKA LÄKEMEDELTS NAMN

Rapidexon vet. 2 mg/ml injektionsvätska, lösning för häst, nötkreatur, svin, katt och hund
Dexametason

3. DEKLARATION AV AKTIV(A) SUBSTANS OCH ÖVRIGA SUBSTANSER

1 ml innehåller:

Aktiv substans:

Dexametason (som dexametasonnatriumfosfat) 2,0 mg

Hjälpämne:

Bensylalkohol (E1519) 15,0 mg

En klar färglös lösning praktiskt taget fri från partiklar.

4. ANVÄNDNINGSSOMRÅDE(N)

Till häst, nötkreatur, svin, katt och hund:

Behandling av inflammatoriska eller allergiska tillstånd.

Till nötkreatur:

Behandling av primär ketos

Induktion av kalvning

Till häst:

Behandling av inflammerade leder, bursor eller sen(skid)or

5. KONTRAINDIKATIONER

Skall inte användas till djur som lider av diabetes, nedsatt njurfunktion, hjärtsvikt, Cushings syndrom eller osteoporos.

Skall inte användas vid virusinfektion under den viremiska fasen eller vid fall av systemiska svampinfektioner.

Skall inte användas till djur som lider av magsår eller hornhinnesor, eller demodicos.

Skall inte ges som intra-artikulär injektion vid tecken på fraktur, bakteriell ledinflammation eller aseptisk bennekros (celldöd).

Skall inte användas vid kända fall av överkänslighet mot den aktiva substansen, mot kortikosteroider eller mot något hjälpämne.

Se avsnitt 12.

6. BIVERKNINGAR

Det är känt att kortikosteroider utövar en rad olika biverkningar.

Även om enkla höga doser i allmänhet tolereras väl kan de orsaka allvarliga ogynnsamma effekter vid långtidsanvändning och vid administrering av långtidsverkande estrar.

Vid användning under medellång till lång tid ska dosen därför i allmänhet hållas på den lägsta nivån som krävs för att kontrollera kliniska symtom.

Steroider själva kan, under behandling, orsaka iatrogen hyperadrenokorticism (Cushings syndrom) symtom vilka medför signifikant förändring i fett-, kolhydrat-, protein-, och mineralomsättning, t.ex. omfördelning av kroppsfett, ökad kroppsvikt, muskelsvaghet och muskelbortfall som kan leda till osteoporos.

Under behandling hämmar effektiva doser samspelet mellan hypotalamus, hypofys och binjurebark. Efter behandlingsavbrott kan tecken på binjurebarksinsufficiens som sträcker sig till binjurebarksatrofi uppkomma och detta kan göra djuret oförmögen att adekvat hantera stressituationer. Man bör därför beakta sätt att minimera problem med binjurebarksinsufficiens efter utsättning av behandling (se standardtexter för mer information).

Systemiskt administrerade kortikosteroider kan orsaka polyuri (stora mängder urin), polydipsi (ökad törst) och polyfagi (ökad hunger), särskilt under behandlingens tidiga skeden. Vissa kortikosteroider kan orsaka natrium- och vattenretention samt hypokalemi (låg mängd kalium i blodet) vid långtidsanvändning. Systemiska kortikosteroider har orsakat kalciumavlagringar i huden.

Kortikosteroidanvändning kan fördröja sårhäkning och de immunhämmande effekterna kan minska motståndskraft mot eller förvärra befintliga infektioner. När bakteriell infektion förekommer krävs vanligtvis samtidig behandling med antibiotika. När virusinfektion förekommer kan kortikosteroider förvärra eller påskynda sjukdomsförloppet.

Gastrointestinala sår har rapporterats hos djur som behandlats med kortikosteroider och steroider kan förvärra gastrointestinala sår hos patienter som ges icke-steroida antiinflammatoriska medel och hos djur med ryggmärgsskada.

Kortikosteroidanvändning kan orsaka leverförstoring med förhöjda leverenzymvärden i serum och kan öka risken för akut pankreatit. Andra möjliga biverkningar i samband med kortikosteroidanvändning omfattar kvarhållen placenta, metrit, subfertilitet, laminit, minskad mjölmängd, förändringar i biokemiska och hematologiska parametrar i blod.

Övergående hyperglykemi kan förekomma.

Om du observerar allvarliga biverkningar eller andra effekter som inte nämns i denna bipacksedel, tala om det för veterinären.

7. DJURSLAG

Häst, nötkreatur, svin, katt och hund.

8. DOSERING FÖR VARJE DJURSLAG, ADMINISTRERINGSSÄTT OCH ADMINISTRERINGSVÄG(AR)

Häst: för intravenös, intramuskulär, intra-artikulär, lokal eller intrabursal injektion.
Nötkreatur, svin, katt och hund: för intramuskulär injektion.

För behandling av inflammatoriska eller allergiska tillstånd rekommenderas följande genomsnittliga doser. Den faktiska dosen som används ska dock avgöras efter symtomens allvarlighet och hur länge de har förekommit.

Djurart	Dosering
Häst, nötkreatur, svin	0,06 mg/kg kroppsvikt motsvarande 1,5 ml/50 kg
Hund, katt	0,1 mg/kg kroppsvikt motsvarande 0,5 ml/10 kg

För behandling av primär ketos hos nötkreatur

0,02 till 0,04 mg/kg kroppsvikt motsvarande 5-10 ml per ko givet som intramuskulär injektion rekommenderas beroende på kons storlek och symtomens varaktighet. Försiktighet ska iaktas för att inte överdosera kreaturstammar från Kanalöarna. Större doser kommer att krävas om symtom har förekommit en längre tid eller vid behandling av djur med återfall.

För induktion av kalvning

0,04 mg/kg kroppsvikt motsvarande 10 ml per ko som en enkel intramuskulär injektion på dag 270 av dräktigheten.

Kalvning inträffar normalt inom 48-72 timmar.

För behandling av inflammation av leder, bursa eller sen(skid)or med enkel intra-artikulär, intrabursal eller lokala injektion hos häst

Dosering 1-5 ml

Dessa mängder är inte specifika och anges enbart som vägledning. Injektioner in i ledutrymmen eller bursa ska föregås av borttagandet av motsvarande volym synovialvätska. Strikt aseptik är nödvändig.

9. ANVISNING FÖR KORREKT ADMINISTRERING

För att mäta små volymer om mindre än 1 ml bör en lämpligt graderad spruta användas för att säkerställa exakt administration av korrekt dos.

10. KARENSTID

Nötkreatur kött och slaktbiprodukter: 8 dagar
mjölk: 72 timmar

Svin kött och slaktbiprodukter: 2 dagar

Häst kött och slaktbiprodukter: 8 dagar

Ej godkänt för användning till lakterande häst som producerar mjölk för humankonsumtion.

11. SÄRSKILDA FÖRVARINGSANVISNINGAR

Förvaras utom syn- och räckhåll för barn.

Förvaras vid högst 25 °C. Får ej frysas. Förvara injektionsflaskan i ytterkartongen.

Använd inte detta läkemedel efter utgångsdatumet på etikett och kartong efter "Utg.dat."
Utgångsdatumet är den sista dagen i angiven månad.
Hållbarhet i öppnad förpackning:: 28 dagar.

12. SÄRSKILD(A) VARNING(AR)

Särskilda försiktighetsåtgärder för djur

Om det veterinärmedicinska läkemedlet används för induktion av kalvning hos nötkreatur kan en hög frekvens av kvarhållen placenta och möjlig efterföljande metrit och/eller subfertilitet förekomma. Behandlingssvar vid långtidsbehandling ska följas med jämna mellanrum av en veterinär. Hos häst har användning av kortikosteroider rapporteras framkalla laminitis (fång). Hästar som behandlas med sådana preparat ska därför följas oftare under behandlingsperioden. På grund av den aktiva ingrediensens farmakologiska egenskaper ska försiktighet iaktas när produkten används till djur med ett försvagat immunsystem. När grupper med djur behandlas, använd en avtappningsnål för att undvika att proppen sticks sönder. Förutom vid acetone mi och förlossningsinduktion är avsikten med kortikoidtillförsel att förbättra kliniska symtom snarare än att erbjuda ett botemedel. Efter intra-artikulär tillförsel ska användning av leden minimeras i en månad och kirurgi på leden ska inte utföras inom åtta veckor efter att detta administrerings sätt har använts. Endast den 25 ml injektionsflaskan ska användas för att behandla katt, hund och små kulingar för att förhindra överdriven punktion av tillslutningen.

Särskilda försiktighetsåtgärder för personer som ger läkemedlet till djur:

Vid oavsiktlig självinjektion, uppsök genast läkare och visa bipacksedeln eller etiketten. Personer med känd överkänslighet mot den aktiva substansen eller något hjälpämne ska undvika kontakt med det veterinärmedicinska läkemedlet. Gravida kvinnor ska inte hantera detta veterinärmedicinska läkemedel.

Användning under dräktighet, laktation eller äggläggning

Skall inte användas till dräktiga honor, förutom då avsikten är att inducera förlossning. Det är känt att tillförsel tidig i dräktigheten har orsakat fostermissbildningar hos laboratedjur. Tillförsel sent i dräktigheten är trolig att orsaka abort eller tidig kalvning hos idisslare och kan ha liknande effekter hos andra arter. Användning av det veterinärmedicinska läkemedlet hos lakterande kor kan medföra en minskad mjölmängd.

Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Då blandbarhetsstudier saknas skall detta läkemedel inte blandas med andra läkemedel. Samtidig användning med icke-steroida antiinflammatoriska medel kan förvärra gastrointestinala sår. Eftersom kortikosteroider kan minska immunsvaret vid vaccination ska dexametason inte användas i kombination med vaccin eller inom två veckor efter vaccination. Administrering av dexametason kan inducera hypokalemi och därmed en öka risken för toxicitet från hjärtglykosider. Risken för hypokalemi kan öka om dexametason administreras tillsammans med kaliumdrivande diuretika.

Samtidig användning med antikolinesteras kan medföra ökad muskelsvaghet hos patienter med myasthenia gravis.

Glukokortikoider motverkar effekterna av insulin.

Samtidig användning med fenobarbital, fenytoin och rifampicin kan minska effekterna av dexametason.

Överdoser

En överdos kan inducera dåsighet och letargi hos häst. Se avsnitt 6 (Biverkningar) ovan.

13. SÄRSKILDA FÖRSIKTIGHETSÅTGÄRDER FÖR DESTRUKTION AV EJ ANVÄNT LÄKEMEDEL ELLER AVFALL, I FÖREKOMMANDE FALL

Ej använt veterinärmedicinskt läkemedel och avfall skall kasseras enligt gällande anvisningar.

14. DATUM DÅ BIPACKSEDELN SENAST GODKÄNDES

06.01.2014

15. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

25/50/100 ml

Eventuellt kommer inte alla förpackningsstorlekar att marknadsföras.